

Čelaja vsak štirtek in velja s poštno vrednostjo v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto S2 D, pol leta 16 D, štiri leta 8 D. Izven Jugoslavije 56 D. Naročnina se pošlje na upravništvo Slov. Gospodarstva v Mariboru, Koroska cesta 5. List se dopušča do odpovedi. Naročnina se plačuje v gotovini. — Telefon interurban št. 113.

Posamezna številka stane 1-50 din.

Poštnina plačana v gotovini.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo je v Mariboru, Koroska cesta št. 5. Rokopisi se ne vračajo. Upravništvo sprejema naročnine, inserate in reklamacije.

Cene inseratov po dogovoru. Za večerinske oglase primeren popust. Nezaprite reklamacije za poštne proste.

Cekovni račun poštnega urada Ljubljana 10.603. Telefon interurb. št. 113.

3 številka.

MARIBOR, dne 21. januarja 1926

60 letnik.

Katoličani in politika.

(Narodni poslanec dr. Jos. Hohnjec).

Stranke so produkt demokratične države. Dokler je država bila absolutistična, ni bilo strank, ker podaniki niso imeli besede pri državni upravi in politiki. Z ostvarjenjem demokratične ideje je bil ljudstvu zagotovljen vpliv na državno življenje. Pri tem so se kmalu med pojedinci pojavila nasprotstva v mišljenju in hotenju z ozirom na državo. Iz teh nasprotstev so se razvili boji, ki so dovedli do sestavljanja skupin. Take skupine so stranke.

Stranke so politične tvorbe, ne pa konfesionalne (verske), če tudi so njihovi pristaši zavestni in vestni člani kakšne verske konfesije. Kot političnim organizacijam jim pristojna popolna svoboda kretanja in dejanja. To je priznal kardinal Jacobini, ko je po naročilu papeža Leona XIII. leta 1887 pisal nunciju v Münchenu: »Centru (katoliški stranki v Nemčiji) kot politični stranki se je vedno puščala popolna svoboda delovanja in v tej svoji lastnosti ne more direktno reprezentirati interesov Cerkve.« Kako pa je z odvisnostjo od cerkvene nauka?

Na to vprašanje je treba odgovoriti z ugotovitvijo, da je politika uporaba in izvrševanje svetovnega nazor. Vsemu, kar ljudje delajo ali opuščajo, zavestno ali nezavestno stoje v ozadju filozofske svetovnonazorne misli (o vzroku in postanku sveta, o namenu sveta in vsega, kar je na svetu). To velja zlasti o političnem udjestvovanju.

Liberalizem raznih nians (razlik) je vzniknil iz tal Rousseaujevega naturalizma (poboževanja narave) in Kantovega racionalizma (umstva brez vsega, kar je nadčutno) ter si je prisvojil idejo nemškega filozofa Hegela o nacionalistični državi sile, ki je ustvariteljica vsega prava. Socialna demokracija ima dve korenini: idealistični razvojni nauk Hegela in Feuerbachov materializem, ki hoče vse duševno izvesti iz stvari, ter izvaja vso politiko iz gospodarstva.

Zavesten katoličan mora takšne filozofske nauke odkloniti in zato mora z njimi zavreči vse politične stranke, ki idejno temeljijo na njih. Njegova politika mora biti takšna, kakor mora biti sam: katoliška. Katolicizem pa je nauk, je vera, je udejstvovanje volje, ki se tiče celega človeka, ki razsvetljuje njegovega duha, vodi in krepi njegovo voljo ter preinja vse njegovo mišljenje, hotenje, delovanje, življenje.

Ni torej druge katoliške politike, nego je ona, ki hoče, kakor je izraženo v programu nemškega centra leta 1921, »načela krščanstva uresničiti v državi in družbi, v gospodarstvu in kulturi.«

Katoliška Cerkva je učiteljica poedincev in narodov, vladarjev in vladanih. Ona zavzema stališče k vsem vprašanjem, ki gibljejo svet in človeštvo. Izdala je programatične izjave o razmerju državljanov do države, države do Cerkve in šole.

Izdala je določna pojasnila in navodila o temeljnih vprašanjih socialne politike, o kapitalu, o delu, o lastnini. Ona tolmači pravila za odnose med narodi, nastopa zoper vojno, propoveda mir in sporazum. Če zberemo te nauke o državi, o kulturni, socialni in gospodarski politiki, rezultira iz njih politični program.

Mi katoliki imamo jasno in solidno državno in pravno filozofijo, ki jo črpamo iz naravnih in nadnaravnih spoznavnih virov in ki jo sprejemamo iz knjig in spisov krščanskih veleumov, kakor sv. Avguščina, sv. Tomaža Akvinskega in drugih krščanskih pisateljev tekom stoletij. Nad vsemi se dvigajo kakor svetle zvezde vodnice okrožnice rimskih papežev, med njimi zlasti ženalnega Leona XIII., kateri so vsa važnejša vprašanja političnega življenja, notranje in zunanje politike postavili v svetlobo krščanske moralke (navoslovja) ter jih ocenili ob idealih krščanstva.

Kompetentnost rimskega papeža kot vrhovnega učitelja in pastirja za takšne avtoritativne določbe je izven vsakega dvoma, in sicer: 1. radi dogmatično-moralne zveze med politiko, religijo in moralo; 2. radi zveze pedinih vprašanj notranje politike s položajem Cerkve in njene svobode, s svobodo vere in z obstojem krščanske moralke v javnem življenju. V teh okrožnicah so večno veljavne resnice, pa tudi začasno veljavna navodila: prve sprejeti, je dolžnost vere, drugim se pokoriti, dolžnost pokorščine.

Liberalci, ki se zbirajo in grupirajo po raznih strankah z različnimi imeni, odklanjajo krščanska načela, kojih vrhovni tolmač je rimski papež, ter se protivijo njihovem razširjenju na javno in politično življenje. Njihovo stališče je, da božja zapoved velja samo za zasebno življenje, ne pa tudi za politično delovanje, da javne vlasti smejo izdati zakone brez ozira na božje zapovedi.

To liberalno stališče je že zavrnil eden izmed najbolj slovečih francoskih narodnogospodarskih pisateljev staroliberalne šole, Anatole Leroy-Beaulieu, s temi besedami, ki jih je zapisal po izdani Le-onove delavske okrožnice leta 1891: »V kaj se danes meša papež? In kaj se socialno vprašanje tiče Cerkve in duhovščine? Liberalizem si je domišljal, da bo Cerkve izključil iz svetnih stvari. Liberalizem, ki je zatreljal, da varuje versko svobodo, je skrbel ter se trudil, da bi duhovnike zaprl v zakristijo. Nekateri so mislili, da s tem služijo veri. Vera bi se kompromitirala, ako bi stopila iz svoje dvojne domene (posesti): iz cerkvene

ladje in iz svetišča vesti. Zapreti jo noter ter za njo zatoriti cerkvena vrata: to je pomenjalo, vrniti jo njene, mu poklicu. Toda nel Bila je znotaj! Smatrali smo za lahko, ločiti časovno in duhovno! V resnici pa se iz njih ne dasta napraviti dve izoliranicelici.«

Točna beseda. Noben človek ne more svoje duše pretvoriti v dve izolirani celici: eno za zasebno življenje, in ta bi bila verna, drugo za politično življenje, in ta bi bila neverna ali vsaj versko brezbrizna. To je nemogoče in nedopustno, ker je to negacija (zanikanje) katolicizma in tega, kar tvori njegovo bistvo, kakor smogoraj razložili.

Z vso odločnostjo pa se tudi morajo vsi katoličani, med njimi zlasti duhovniki, obrniti proti sebičnemu stremljenju raznolikih protiverskih ali versko brezbriznih elementov, ki hočejo zagovarjanje kršč. načela za življenje na svetu in organizacijo njihovega zastopstva spraviti v izolirano celico s strašilnim napisom: klerikalizem.

O tem strašilu in o tistih, ki njemu podlegajo, se je papež Pij X. v svojem govoru v svečanem konzistoriju 27. maja 1914 izrazil takole: »Če najdete takšne, ki se hvalijo s svojo vero in s svojo vdanostjo papežu ter hočejo biti katoličani, toda smatrajo za največjo sramoto (massimo insulto), ako se jih imenuje klerikalce, povejti jim svečano: vdani sinovi papeža so tisti, ki poslušajo njegove besede ter se mu v vsem pokorijo, ne pa oni, ki izmišljajo sredstva, da bi njegova navodila prevarili.«

Zato vsi katoličani skupaj! Za vas je prostor samo v tisti stranki, koja ima v svojem programu neokrnjena krščanska načela in koja tudi po svojem delovanju daje jamstvo, da krščanstvo ne bo ostalo prazna fraza, s katero se krijejo drugi interesi.

Naša Ljudska stranka tudi popolnoma odgovarja demokratičnemu duhu časa, ker vsled svojega organiziranega pojmovanja države kot sestave in zveze avtonomnih skupin hoče demokracijo realizirati v njenem pravem in popolnem pomenu: kot samoodločbo, samoupravo in samovlado ljudstva.

Navodila za volitve v Delavsko zbornico.

Prihodnje dni dobi vsak volilec, delavec ali delavka, v roke kuverto z napisom: »Glavnemu volilnemu odboru Delavske zbornice za Slovenijo.« Na kuverto je prilepljen

Clayton posebno je bil čimdalje bolj redek v besedah.

Nepričakovani obisk Trzanov se mu je zdel sumljiv. Po kaj je prišel? — Kdo mu je dal naslov? —

Ni še pozabil, kako navdušena je bila Ine za »neznanega belega junaka«, ki jo je rešil iz rok črnecev, in kako sta se zaradi njega prvič v življenju sprla. Slutil je v Trzanu novega, nevarnega tekmeča in ljubosumnosti se mu je vzbujala.

Ini tudi ni bilo posebno prijetno.

Nista še bila gotova s Trzanom, to je dobro čutila, in da bo še enkrat poprašen. Vedela je pa tudi, da je Trzan človek, ki ne razume šale in se ne da odpraviti s prijaznimi, praznimi besedami. Zahteval bo odločen, jasen odgovor.

Nekaj kakor strah pred Trzanom ji je vstajal v duši. Neprestano je mislila na prizor s Canlerjem.

Kako kratko in gladko je znal ta silni človek opraviti z ljudmi, ki so mu bili napoti! In kako je imel v oblasti vso družbo! — Nepremagljiva sila je izhajala od njega —.

Strašen človek je bil! Zares, bala se ga je —.

Mučni položaj je opazil celo Trzan, četudi ni bil v njen družbi. Zato je koj pograbil prvo priliko, da se odstrani.

Gospod Filander se je namreč sredi pogovora hipoma udaril po čelu in vzkliknil:

»Saj pravim! Da sem mogel tako čisto pozabiti na gospoda profesorja! Kje neki tiči? Gotovo je v svoji raztresenosti šel kdove kam in se iskali ga bomo. Saj pravim, take skrbi mi dela!«

»Pa res! Kje je oče?« se je vznemirila tudi Ine. »Gospod Filander, stopite krog oglov pa pogledajte za njim! Saj ste mi obljubili, da bodete pazili nanj! Siromak! Tako razmišljen je!«

LISTER.

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angielski spisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.

14

»Ljubi otroci! K temu, kar sem pravkar povedal, moram dodati še par besed. Slučaj Trzan, ki ga imamo tu pred seboj, je vsekakor zelo zanimiv pojav v zgodovini človeškega rodu, čeprav ni čisto osamljen. Moža sem si jako natančno gledal in reči moram, da je zelo redek, pa zato tembolj posrečen primer za resničnost mojih trditvev o zgodovinskem razvoju človeštva. Pritlikavci na primer v osrednji Afriki —.«

»Ampak oče, oče! — Saj nismo na vseučilišču! — Zahvalite se rajši gospodu Trzanu! Zaklad vam je prišel!«

»Tiho tiho, dete! Ne vtikaj se v zadeve, ki jih ne razumeš! — Stvar je prezanimiva, da je ne bi natančneje preiskali. Kakor sem že dejal, pritiklavci —.«

»Gospod profesor«, ga je prekinil Clayton, »ali bi ne bilo bolje, da bi poslušali vaše lepo in učeno pripovedovanje gori v sobi? Tam vsaj lahko zložno sedemo. Čemu bi stali tukaj pod milim nebom! Gospod Trzan, prosim lepo!«

Ina in Clayton sta vzela Trzana v sredino ter ga v živahnem pogovoru odpeljala v hišo, Barba je odhitela v kuhinjo, kjer je kmalu vrelo in cvrčalo na moč, profesor Porter pa je še v zadnjem trenutku ujel za gumb gospoda Filandra, ki bi jo bil tudi najrajši pobrisal za »značilnim pojavom v zgodovini človeškega rodu«, ter dejal:

»Kakor sem rekel, gospod Filander! Pritlikavci v osrednji Afriki —.«

»Dovolite, gospod profesor, da vam skromno ugovarjam! Kakor ste pač sami videli, z očali in brez njih, je mož vse drugo ko pritiklavce. Pravi orjak je! Pa še kako imeniten gos —.«

»Bežite bežite, gospod Filander! To ni nič nenavadnega v zgodovini človeškega rodu. Saj ste sami brali onidan v znameniti razpravi o srednjeafriških pritiklavcih, ki —.«

»Saj res!« je vzkliknil gospod Filander in poželjivo gledal gori k oknom, odkoder so prihajali veseli glasovi. »Dovolite, gospod profesor! Koj grem po knjigo. Dovolite!«

»Gospod Filander«, je dejal profesor Porter s podarkom ter vlekel za gumb ubežnega tajnika, »gospod Filander! Tista knjiga je brez dvoma zelo zanimiva. Ima pa tudi pogrške, ki —. Gospod Filander! — Gospod Filander!«

Pa gospod Filander je z enim samim velikim skokom planil proti hiši, žrtvoval za svojo svobodo suknjin gumb, ki je ostal profesorju Porterju med prsti, ter izginil v veži.

»Jako značilno! — Zelo značilno!« je mrmral učeni gospod, gledal gumb, ga vtaknil v žep, djal roke na hrbet ter s sklonjeno glavo in globoko zamišljen odstopical krog ogla in proti gozdu.

Gospod Filander pa se je lotil Trzana, ga popraševal in se dal pripovedovati ter se čudil, kako je mogel v par mesecih iz gozdnega divjaka pa postati tak izobražen in fin gospod. Tudi Ine in Clayton sta radovedno poslušala in popraševala, posebej ju je še zanimala usoda poročnika Arnola.

Po prvem navdušenju pa je beseda zastala in da ni bilo zgovornega Filandra, bi bila popolnoma zamrla.

»Oddajni listek.« Obenem s kuverto pa dobi vsak volilec še dve stvari: uradno glasovnico in bel prazen list papirja. Kdor dela v obratu, ki ima manj kakor 20 delavcev in je od tega obrata do poslovalnice Okrožnega urada samo 5 km ali manj, mora iti sam k poslovalnici Okrožnega urada in tam dvigniti kuverto z glasovnico. Poslovalnice so n. pr. v Mariboru, Ptuj, Celju, Slovenjgradcu, Soštanju, Konjicah, Murski Soboti. Opozorite v takih krajih naše ljudi, da gotovo gredo po kuverte z glasovnicami; s seboj naj vzamejo delavsko knjižnico ali domovnico ali krstni list, da se izkažejo.

Kdor je oddaljen od poslovalnice nad 5 km, dobi glasovnico ali po pošti ali pa mu jo dostavi uradnik poslovalnice v njegov obrat (nad 20 delavcev).

Kaj dene vsak volilec ali volilka v kuverto? Vsak volilec (volilka) naj dene v kuverto dve stvari: 1. uradno glasovnico (ki je obenem legitimacija) in 2. glasovalni listek za listo Jugoslovanske strokovne zveze v Ljubljani. Te glasovalne listke dobite pri naših zaupnikih in krajevnih organizacijah. Ako pa bi ne dobili takih glasovalnih listkov, naj vsak volilec na beli list sam napiše besedilo: »Glasujem za listo krščansko-socialnega delavstva, katere nositelj je Franc Terseglav, urednik v Ljubljani, in katero je predložila Jugoslovanska strokovna zveza v Ljubljani.«

Zaprte, pravilno opremljene kuverte naj izročijo volilci in volilke našim zaupnikom. To se mora zgoditi takoj.

V nekem kraju mariborskega okrožja se je zgodilo, da so zahtevali socialistični agitatorji, naj volilci takoj oddajo glasovnice njim in naj jih ne nosijo iz obrata domov. Teko bodo prišli neupravičeno do glasovnic. Nevarnost preči, da bi mnogo naših zavednih volilcev nasledlo takim volilnim sleparijam, ako pravočasno ne opozorimo na to.

Volilci! Pomnite, kako skrbijo za Vas socialistični voditelji pri bolniških blagajnah, kako slaba je uprava poslovalnic Okrožnega urada za zavarovanje delavcev! In vendar so bili tukaj socialisti neomejeni gospodarji. Kdo še naj mirno prenaša te neznozne razmere? Komu je mar lasni blagor in usoda Delavske zbornice ne more in ne sme držati roke križem, marveč mora iti na delo, da pridejo do veljave vsi glasovi naših delavskih vrst, da zmaga lista naše Jugoslovanske strokovne zveze in da preneha nesilje in strahovlada gotovih socialističnih stranic.

To je naš poziv vsem našim volilcem in volilkam, da v prihodnjih dveh tednih storijo svojo dolžnost in da zmaga naša volja.

Delavci-volilci za Delavsko zbornico, kojih obrati ležijo v občinah: Sv. Peter, Kamnica, Lajtersberg, Krčevina, Studenci, Pobrežje, Razvanje, Radvanje in Tezno! Ako je v Vašem obratu manj kot 20 delavcev, morate dvigniti glasovnice sami osebno, ali pa vam lahko kdo drug dvigne z overjenim pooblastilom pri ekspozituri Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Mariboru, Slomškov trg št. 6 (pri stolnici). Glasovnice dobite ob delavskih med 12. in 13. uro ter med 18. in 20. uro; ob nedeljah pa med 9. in 12. uro dopoldne do vstetega 27. januarja t. l. Kot legitimacija se smatra domovnica, delavska knjižica ali krstni list upravičenca.

Županom in zaupnikom SLS

Od 1. do 31. januarja se uradno popravljajo volilni imeniki. Vpišejo se s sklepom vsi, ki imajo volilno pravo.

Tedaj je vstal Trzan.

»Pojdiva, gospod Filander! Skupno ga poiščeva in pripeljeva domov.«

Ine je sicer nekoliko ugovarjala, češ, gosta se ne sme nadlegovati. Pa le bolj iz vljudnosti. Trzan in Filander sta se koj odpravila.

Gospoda profesorja ni bilo ne v hiši ne na vrtu. Nihče ni vedel zanj. Le to je pravila Barbara, da ga je videla iti po vrtu in proti gozdu.

Tja sta se napotila tudi Trzan in Filander.

Za Trzana je bilo iskanje malenkost. Saj je bil vso mladost v šoli divje džungle, njegovi čuti so bili še vedno ostrji.

Kmalu je našel sled in dejal:

»V četrť uri ga bova imela, se nama torej prav nič ne mudi. In če dovolite, gospod Filander, vas bom potem poprašal o neki zadevi, ki mi je že dolgo v mislih. — Ali vas smem nadlegovati?«

»Prosim, gospod Trzan! Zelo bom vesel, če vam morem koristiti. Saj veste, vaš dolžnik sem —. Če le sledi ne bova izgubila!«

»Ne bojte se! Sled se dobro vidi. Sicer bova pa gospoda profesorja kmalu navohala.«

»Navohala —? Hm —! Kako mislite to, gospod Trzan?«

»Navohala! Čisto enostavno. — Torej če dovolite, gospod Filander, vas bom sedaj nekaj vprašal. Se še spominjate tistih treh kostenjakov, v moji koči, doli na robu džungle? Pokopali ste jih blizu koče, kajne?«

»Čisto natančno se jih spominjam, gospod, zelo natančno!«

»Gotovo ste si jih pred pogrebom dobro pogledali. Učen človek ste, vi in tudi gospod profesor, pa ne dvomite, da so vaju kostenjaki zanimali.«

vico, izbrljejo se umrli in oni, ki so volilno pravico izgubili.

Katere spremembe morajo občinski uradi v imenikih izvršiti?

Župan, ozir. občinski urad je po določenih zakona o volilnih imenikih čl. 2 dolžen vpisati uradno — torej brez reklamacije — v stalni volilni imenik vse tiste moške, ki dosedaj niso bili vpisani, so stari vsaj 20 let, so naši državljani ali pa Slovani po jeziku in plemenu ter bivajo 6 mesecev v občini. 6 mesečno bivanje zadostuje sedaj za obojne volitve, državnozbornske in občinske in je zato odslej predpisan samo en volilni imenik! Poleg teh se vpišejo v volilni imenik še vojaki, ki so pred sklepom uradnega popravka volilnega imenika (to je pred 31. januarjem) odslužili vojaški rok, pa tudi tisti, ki se bodo do dne 31. decembra tega leta vrnili iz vojaške službe. Druga naloga župana je, da črta iz stalnega volilnega imenika vse mrtve in take, ki že več ko 6 mesecev ne bivajo več v občini.

Kako izvrši občinska komisija popravilo?

Popravljanja ne sme izvršiti župan ali tajnik sam, temveč v ta namen od odbora izvoljena komisija, ki sestoji iz župana in najmanj 2 odbornikov. Na podlagi sklepa se vpišejo sklenjene spremembe v stalni volilni imenik pod zadnjo uradno potrditev okrožne sodnije, in sicer natančno tako, da se imenik takorekoč nadaljuje. Navedena mora biti sklepna tekoča številka; število volilcev mora biti navedeno s števkami in z besedami; naveden mora biti tudi dan vpisa; podpisan mora biti župan in vsaj 1 odbornik; sicer je vpis nepopolen in se zavrne.

Se ni vse!

Toda vse izvršeno je še nepopolno in nima veljave ter se ne potrdi, ako ni o seji posebnega zapisnika, ki mora imeti tudi v sklepu datum, pečat in podpise župana in dveh odbornikov.

Kaj storiti z zapisnikom in popravljenim imenikom?

Popravljeni volilni imenik in zapisnik pošlje župan uradno med 1. in 5. februarjem okrožni sodnji.

Ali je treba k uradnim popravkom dokumentov?

K uradnim popravkom volilnih imenikov ni treba priložiti na okrožno sodnijo nobenih dokumentov. Zadostuje uradni občinski zapisnik.

Opozorilo županom in zaupnikom SLS!

Opozarjamo naše župane in zaupnike SLS, da v vsaki občini strogo natančno izvršijo uradno popravilo volilnih imenikov. Na dan volitev se je pokazalo, kdo je pomotoma izpuščen in kdo je pomotoma vpisan. Kjer se je bati, da nasprotni župan ne bi izvršil uradne poprave, naj vsak prizadeti volilec to sam zahteva od župana. Če pa župan tega noče storiti, zahtevajte od okrožne sodnije (v Mariboru, ozir. v Celju), da vas vpišejo.

Po členu 15 zakona o volilnih imenikih je ostro kaznjiv z zaporom več mesecev, kdor namenoma in vedoma ne bi opravil uradnih popravkov.

Preberite si knjižico: »Kako pravilno sestavljati in popravljati volilne imenike« str. 9—15. Knjižico smo lani poslali vsem županstvom in krajevnim organizacijam SLS.

Povejte, ali ste našli kaj posebnega na katerem izmed njih?«

Gospod Filander je obstal in srepo pogledal Trzana.

»Zakaj vprašate?«

»Zame je zadeva jako važna. Vaš odgovor utegne pojasniti veliko, dosedaj nerešeno skrivnost. Ze par mesecev sem se bavim z nekim vprašanjem, ki je v tesni zvezi s kostenjaki. Ustvaril sem si o njih svoje posebno mnenje. Potrebujem pa še trdnih dokazov. In te mi naj poda vaše strokovno naziranje. Zato prosim da mi daste kar najbolj vesten odgovor na tole vprašanje. Ali so bili tisti trije kostenjaki, ki ste jih v koči našli, — vsi res človeški kostenjaki?«

»Ne!« je odgovoril gospod Filander brez pomisleka.

»Najmanjši kostenjak, tisti, ki smo ga našli v zibelki, je bil kostenjak gorilnega mladiča.«

»Gotovo —?«

»Gotovo! Prav točno se še spominjam, da sva ga z gospodom Porterjem natančno pregledala, posebno lobanjo. Kakor veste, se bavi gospod profesor s prazgodovino človeštva. Prvovrsten strokovnjak je v takih vprašanjih. Koj so se nama nekatere posebnosti na lobanji zdele sumljive. Iskala sva dalje in ugotovila to, kar sem vam že povedal. Hotel sem obvestiti tudi gospoda Claytona, pa profesor Porter ni dovolil. Zato tudi danes še nihče ni zvedel, kaj sva našla.«

Ampak, če vas smem vprašati, zakaj pa —?«

»Hvala lepa, gospod Filander, za natančni odgovor! mu je segel v besedo Trzan ter vlekel zrak skozi nosnice. »Ali kaj navohate?«

Filander je vohal po zraku na vse strani, majal z glavo in dejal:

»Seveda! Sveži gozdni zrak, po smolki diši in po trohnbni. Nič posebnega —!«

ZA VERO OČETOV.

Najdražja svetinja našega naroda je sveta katoliška vera. Po njej smo postali člani katoliške Cerkve in smo vstopili v krog kultiviranih krščanskih narodov. Njo imamo zahvaliti za najlepše naše kreposti, da celo za svoj narodni obstanek. Ali ni tedaj naša najsvetejša dolžnost, da sveto katoliško vero zvesto čuvamo, po njej živimo ter jo branimo pred sovražniki? Zato bomo v novem letu pod gornjim naslovom prinašali članke, ki naj okrepijo našo versko zavest in naj pospešujejo pravo versko življenje ob enem pa nas učijo, kako lahko uspešno branimo vero in odbijamo napade na njo. Prispevki so nam vedno dobrodošli.

Naši verski listi.

Ob začetku novega leta smo. Sedaj si naročimo različne liste. Med temi ne smejo manjkati naši verski listi.

Tu je prvem mestu ljubki »Glasnik presv. Srca Jezusovega«, ki že 25. leto izhaja v Tiskarni sv. Cirila.

V Ljubljani, v Jugoslovanski tiskarni izhaja že 24. leto »Bogoljub«, list za naše družine in obenem glasilo naših mnogoštevilnih Marijinih družb. Letošnja 1. številka je izšla s krasno ovojno Marijino podobo in z izborno vsebino. Ko si list vzel v roko, ga ne moreš odložiti, dokler ga nisi prečital. Ta list bi rad vse Slovence vnel in ogrel za našo brezmadežno mater Marijo, da bomo Slovenci v resnici narod Marijin. Blagi namen se nam posreči, ako ga bodo sprejele vse naše družine. Stane letno 20 D in se naroča pod naslovom: Uprava »Bogoljuba« v Ljubljani, Jugoslovanska tiskarna.

Noben tretjerednik ne sme biti brez lista »Cvetje iz vrto sv. Frančiška«, ki že 42. leto vzgaja Slovence za nebesa in jih vnema za prelepi vrz sv. Frančiška Asiškega, čegar 700 letnico smrti bom oletos obhajali. Naročiš ga za 10 D pod naslovom: Cvetje, frančiškanski samostan, Ljubljana.

Ali poznate »Katoliške misijone?« Izšla je že 4. številka III. letnika. Piše res zanimivo, ker poročajo slovenski misijonarji in misijonarki. Rad bi vnel ves narod za veliko misijonsko delo pokristjanjenja poganov. Pošlji 12 D na naslov: Uprava »Katoliških misijonov« v Ljubljani, trg Tabor 12. Ne bo ti nikdar žal. Ako želiš podpirati afrikanke misijone, naroči pri Klaverjevi družbi »Odmov iz Afrike«, stane 10 D in »Zamorčček«, stane 5 D. Na Rakovniku v Ljubljani lahko naročiš »Salezijanski Vestnik« za 10 D, ki ti opisuje veliko delo podjetnih Salezijancev doma in v misijonih.

Če ne več, sa jenega teh listov si naroči, da boš saj nekaj storil za naš verski napredek.

Zborovanja naše stranke.

Pri Spodnji Sv. Kungoti je priredila Slovenska ljudska stranka v nedeljo, 17. t. m., javno zborovanje. Udeležba je bila kljub velikemu snegu zelo lepa. Shodu je predsedoval vrli župan iz Dobrenja g. Anton Ribič. Poslanec Franc Zebot je govoril o gospodarskem in političnem položaju. Povdarjal je pred vsem, da so šli Radičevci v Pašičevo vladu kar tje v en dan. Prav nobene zahteve, da se naj spreminijo žalostne gospodarske razmere, da se naj znajo davki in spreminijo druge krivice ni stavila Radičeva stranka v politično ženitno pogodbo, ki jo je sklenila s Pašičem. V teku šestih mesecev, kar imajo Radičevci svoje ministre, se ni ne za kmets, ne za delavca, ne za obrtnika prav nič zboljšalo. Vse se je poslabšalo. Davkov je vsak dan več, krivice so vedno hujše. Na zborovanju je bilo večje število takih, ki so poprej držali s samostojno in Radičevci, a visoki davki, ki jih nalagata Pašič in Radič, so ji modprli oči. Ljudstvo je z malimi izjemami zopet vse v taboru Slovenske ljudske stranke, katera edina se

»Toraj pa pokličite gospoda profesorja Porterja!«

Filander je začuden pogledal Trzana, pa ubogal in glasno zaklical profesorjevo ime v gozd.

Le jek je odgovarjal. Ko pa je Filander še vdrugič zaklical, se je oglasil čisto blizu za grmom siten:

»Pridem takoj. Nikar me ne motite!«

Stopila sta in glej, za grmom je ležal na trebuhu častitljivi gospod profesor, ves zamaknjen v velikega hrošča, ki ga je napadalo celo krdelo gozdnih mravelj.

»Ampak čujte, gospod profesor, ves čas vas že iščemol V takih skrbeh smo bili!« se je kregal Filander. »Kaj pa počenjate?«

»Gospod Filander!« je užaljeno dejal profesor Porter ne da bi dvignil glavo, »Gospod Filander, zelo se vam čudim! Toliko let sva že skupaj, pa se še niste naučili, da mora znanstvenik osredotočiti vse svoje duševne in telesne sile na svoj predmet! Na primer tale hrošč! Nič enega njegovega migljaja ne smemo izgubiti iz oči, vsaka njegova kretnja je velevažen prispevek k umevanju zakona o boju za obstanek, ki vlada vso naravo in posebej še —.«

»Pozno je že, gospod profesor! Treba bo iti domov.«

»Recite Barbi, naj prinese večerjo sem v gozd. Sedaj pa mi dajta mir!«

Mnogo truda in prigovarjanja jima je še dalo, da sta ga spravila na noge in odvelkla domov. In gotovo bi se njima ne bilo posrečilo, da jima ni napadeni hrošč sam prišel na pomoč. Zbral je namreč vse sile, razprl peruti in odrčal v gozd, noseč seboj lepo število svojih najdržnejših napadalcev.

Večerilo se je že, ko so prišli na farmo.

Pa tudi tam so se med tem reševala važna življenjska vprašanja.

(Dalje prihodnjik.)